

[Knud Jespersen.]

og det er vi modstandere af — som ikke vil rokke noget som helst ved beskæftigelsen, var rigtigt. Hvad angår spørgsmålet om plankeværk omkring Danmark — nej, vi har ikke ønsket, nu skal jeg undlade at sige det grimme ord importregulering, men det, man kunne forlange, når man forlanger, at arbejderne skal vise hensyn til krisen og være solidariske, var, at produktionsapparatet i Danmark, hvis det vil udnytte danske love, også skal bruge dansk arbejdskraft i den udstrækning, det overhovedet er muligt. Deri ligger ikke andet og mere end beskyttelse af dette lands egne borgere, og det er der ikke noget fremmed over for internationale forbindelser i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til ministeren for skatter og afgifter:

„Kan ministeren oplyse noget om antallet af selskaber og de provenumæssige virkninger af lov nr. 290 af 26. juni 1975 om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. for enkelte kommuner eller landet som helhed?“

(Spm. nr. 368).

Skriftlig begrundelse.

Loven om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. gælder indkomståret 1974. For at kunne udnytte loven skulle selskaberne indsende begæring herom senest den 1. august 1975. Der er nu gået over 7 måneder, og derfor må lovens virkninger eller hovedtendenser være ministeren bekendt.

Knud Jespersen (DKP):

Nu er det ikke nogen speciel aktion, men det hænger også sammen med denne kriselovgivning. Jeg kan her henvise til, hvad jeg gav udtryk for, da vi behandlede den, nemlig at retten til at tilbageføre underskud åbner muligheder for en række manipulationer. Om det er blevet udnyttet, ved jeg ikke, det ville kun være lykkeligt, om det var blevet udnyttet i samme beskedne udstrækning som investeringsafskrivningerne, men det kan da nok interessere. Da der nu er gået 7 måneder, må ministeren have noget

af et overblik over, hvordan situationen ser ud, hvor mange der har udnyttet den side af sagen, og hvilke virkninger det vil få såvel for enkelte kommuner som landet i sin helhed. For de skatter, man mister ved en sådan tilbageførsel af underskud, betales jo helt traditionelt i vores land af lønmodtagere, og derfor venter jeg med nogen angst på ministerens svar, men jeg håber, at papirerne i denne sag er i en bedre stand, end de var i den førnævnte.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Også i denne sag er papirerne i god stand, og inden jeg bliver færdig med mit svar, er hr. Knud Jespersen beroliget.

Loven om tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. giver selskaber og foreninger, der har haft underskud ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1975-76, mulighed for at føre underskuddet tilbage til det foregående skatteår, nemlig skatteåret 1974-75. Derved opnår de helt eller delvis at få tilbagebetalt deres selskabsskat for skatteåret 1974-75. Tilbageførslen kan højst udgøre 37 pct. af underskuddet for skatteåret 1975-76. Ved opgørelsen af det underskudsbeløb, der giver ret til tilbagebetaling af skat, kan der ikke foretages fradrag for forskudsafskrivninger, for henlæggelser til investeringsfond og for nedskrivninger på varelager samt på varepartier indkøbt på bindende kontrakt.

Langt de fleste sager om tilbagebetaling af skat er nu afgjort. Ca. 1.300 selskaber og foreninger har i alt fået tilbagebetalt et skattebeløb på ca. 22 mill. kr.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg takker for svaret. Naturligvis beroliger det mig, og jeg er frimodig nok til at sige, at det synes at være en bekræftelse på, hvad vi gav udtryk for, nemlig at en sådan lov kunne udnyttes, og at den, hvis den ikke blev det, var ganske overflødig, fordi økonomien var i den bedste stand. Jeg er altså rolig over, at skatteministeren ikke har sluppet mere end de 22 mill. kr., og jeg går ud fra, at man deraf kan drage den konklusion, at der ingen grund er til, at vi prøver, som nogle har talt om, at følge et norsk, et hollandsk eller et engelsk eksempel, for ikke at tale om et fransk, med tilbageberegning af